

**MINISTERIEEL BESLUIT HOUDENDE
BESCHERMING ALS MONUMENT, STADS- OF DORPSGEZICHT**

**DE VLAAMSE MINISTER VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
CULTUUR, JEUGD EN AMBTENARENZAKEN,**

Gelet op het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij decreten van 22 februari 1995 en 8 december 1998;

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij bijzondere wet van 8 augustus 1988, inzonderheid artikel 6, § 1, I, 7 ;

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 10 juni 2003 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse regering, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 29 augustus 2003;

Gelet op het ministerieel besluit van 20 december 2002 houdende ontwerp van lijst van voor bescherming vatbare monumenten, stads- en dorpsgezichten;

Gelet op het advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen van 02 oktober 2003,

BESLUIT :

Artikel 1. Wordt beschermd, overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 3 maart 1976, gewijzigd bij decreten van 22 februari 1995 en 8 december 1998:

Wegens de historische en socio-culturele waarde:

- als **monument**:

GESCHUTSBEDDING, gelegen te
Koekelare (Koekelare), Clevenstraat 2;
bekend ten kadaster:

Koekelare, 1e afdeling, sectie C, perceelnummer(s) 154P(DEEL), 154R(DEEL).

Wegens de historische en socio-culturele waarde:

- als **monument**:

BOERENHUIS/MESS DER OFFICIEREN, gelegen te
Koekelare (Koekelare), Clevenstraat 2;
bekend ten kadaster:

Koekelare, 1e afdeling, sectie C, perceelnummer(s) 129D(DEEL).

Wegens de historische waarde:

- als **monument**:

BAKHUIS, gelegen te

Koekelare (Koekelare), Clevenstraat 2;

bekend ten kadaster:

Koekelare, 1e afdeling, sectie C, perceelnummer(s) 129D(DEEL).

Wegens de historische waarde:

- als **dorpsgezicht**:

OMGEVING LANGE MAX, gelegen te

Koekelare (Koekelare), Clevenstraat 2;

bekend ten kadaster:

Koekelare, 1e afdeling, sectie C, perceelnummer(s) 129D, 130D, 131C, 151A², 153R, 154P, 154R.

Art. 2. Het algemeen belang dat de bescherming verantwoordt, wordt door het gezamenlijk voorkomen en de onderlinge samenhang van de volgende intrinsieke waarden gemotiveerd:

De **historische waarde** van de **monumenten** wordt als volgt omschreven:

De 381 mm Batterij Pommern (vulgo Lange Max), met bijhorende mess van de officieren en bakhuis zijn belangrijke getuigenissen van de "Groote Oorlog".

In feite maakt dit restant deel uit van het internationaal patrimonium, dat de nationale aandacht ruim overstijgt. Het is van belang voor de **internationale geschiedenis** die in 1914 resulteerde in het uitbreken van de Eerste Wereldoorlog. Naast de oorlogskerkhoven behoort dit tot de materiële resten van de krijgsverrichtingen in de West-Vlaamse frontstreek en het onmiddellijke achterland.

De Lange Max-site, -voornamelijk gericht op de haven van Duinkerke, een onmisbare schakel in de ravitaillering van de geallieerden-, speelde een uiterst belangrijke rol als geschutsbasis voor lange afstands-aanvallen door de Duitsers tegen de Geallieerden. Het was een belangrijk element in de Duitse strategie om de Britse en Franse legers van elkaar te kunnen scheiden om alsnog een omtrekkende beweging te kunnen maken én op die manier de onrust in het Franse leger verder aan te wakkeren en in een eindoffensief de overwinning te kunnen behalen. De site is dan ook belangrijk voor de militaire geschiedenis om het Duitse strategisch concept van na 1915 te illustreren.

Onder de historische waarde valt ook de militair-archeologische waarde van de resten van de Lange Max die, buiten de betonconstructies met een beperkte industrieel-archeologische waarde, ligt in het feit dat het de enige nog -deels- bewaarde restsite van Duitse geschutsstellingen in het hinterland uit de Eerste Wereldoorlog is. De site Leugenboom is, naast de Duitse soldatenbegraafplaatsen, een ideale plaats om de Duitse strategie tussen Noordzee en Marne te duiden. Daardoor vormt het een perfecte aanvulling op het reeds beschermde patrimonium, met betrekking tot de krijgsverrichtingen aan de andere kant van het front tijdens de Eerste Wereldoorlog.

De **socio-culturele waarde** van de **monumenten** wordt als volgt omschreven:

De geschutsbedding en het 19de-eeuwse boerenhuis, toen gebruikt als herberg, zijn blijvende getuigen van de ruime aandacht die uitging naar de Lange Max tijdens het interbellum. Het hoofddoel voor de militairen was de nodige kennis verzamelen over dit meesterstuk van militaire vestingsbouw. Daarnaast ontwikkelde zich het fronttoerisme. Het kanon van de Leugenboom groeide uit tot een internationaal gekende toeristische attractie;

verscheidene prominenten bezochten het site. In de tussenoerlogse periode had dit fenomeen daarenboven een sociale dimensie. De opbrengsten voortkomend uit deze uitbating, waren voorzien voor de oorlogsinvaliden en de armen.

De **historische waarde** van het **dorpsgezicht** wordt als volgt omschreven:

Deze ganse omgeving is ontegensprekelijk verbonden met het verhaal van de Lange Max. Zowel tijdens als na de Eerste Wereldoorlog maakte het erf en de dreef deel uit van het site de Leugenboom. De 19de-eeuwse hoeve werd eerst als mess der officieren en later als herberg bij de toeristische trekpleister gebruikt. De Lange Maxdreef diende steeds als toegang tot het kanon.

Art. 3. Met het oog op de bescherming zijn van toepassing:

De beschikkingen van het besluit van de Vlaamse regering van 17 november 1993 tot bepaling van de algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van monumenten en stads- en dorpsgezichten (Belgisch Staatsblad 10 maart 1994).

Brussel, 04-12-2003

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden,
Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken,

Paul VAN GREMBERGEN